

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget har til formål at gøre sundhedsbehandlinger, som arbejdsgiveren betaler for sine medarbejdere, skattefri. Herved sker der en forbedring af den generelle velfærd, og det gøres mere attraktivt for virksomhederne at påtage sig et socialt ansvar. Mange virksomheder vil i dag gerne hjælpe medarbejderne til at fungere bedre på arbejdspladsen eller til at komme hurtigere tilbage til arbejdspladsen efter en sygdom til fordel for både virksomheden, medarbejderen og det omgivende samfund. Beskatningen af den behandling, som medarbejderen modtager, opfattes imidlertid som en barriere set fra virksomhedernes og medarbejdernes side.

Der er i forvejen skattefrihed for ydelser, som en medarbejder modtager fra sin arbejdsgiver til alkoholafvænning. Med forslaget udvides denne skattefrihed, således at den også kommer til at omfatte lægefagligt begrundede behandlinger ved sygdom eller ulykke, som direkte eller indirekte afholdes af arbejdsgiveren. Desuden kan sygdomsforebyggende behandlinger være omfattet, i det omfang de er lægefagligt begrundet. Forslaget er samtidig en videreudvikling af det beslutningsforslag om styrkelse af virksomhedernes sociale ansvar gennem skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til hjerte-, kræft- og rygoperationer, som Venstre og Det Konservative Folkeparti har fremsat flere gange (senest beslutningsforslag nr. B 9 fremsat den 3. oktober 2001).

Lovforslaget indebærer, at den medarbejder, der modtager den pågældende sundhedsbehandling, ikke beskattes af værdien af behandlingen efter reglerne om personalegoder. Virksomhedens udgifter til behandling skal samtidig som hidtil kunne fratrækkes af denne som en driftsomkostning.

Gennemførelsen af forslaget indebærer flere forskellige fordele. For det første får medarbejderen i tilfælde af sygdom en hurtigere behandling, hvilket giver større chancer for et optimalt behandlingsresultat, end det er tilfældet ved selv en kortere ventetid. En

hurtigere behandlingstid medfører desuden, at generne, såvel de fysiske som de psykiske, for medarbejderen og dennes familie, minimeres. Endvidere kan nogle sygdomstilfælde undgås. Derudover vil gennemførelsen af forslaget have en god effekt på det psykiske arbejdsmiljø, idet medarbejderne ved, at virksomhedens ledelse bekymrer sig om deres velbefindende.

For det andet er det en fordel for arbejdsgiveren, der får mindsket sygefraværet og hurtigere får sine medarbejdere tilbage og således undgår de omkostninger af såvel økonomisk som organisatorisk karakter, der er forbundet med længerevarende personalefravær.

For det tredje vil ordningen have samfundsøkonomiske fordele, idet der både spares penge til behandlingen af de pågældende, og ventelisterne forkortes til gavn for de grupper i samfundet, der ikke kan betale sig fra en behandling på et privathospital eller ikke har en arbejdsgiver, der vil betale for en sådan behandling. Således vil alle samfundsgrupper have direkte eller indirekte gavn af ordningen. Som følge af den kortere ventetid og sygeperiode vil udgifterne til sygedagpenge være faldende.

2. Gældende regler

2.1. Betaling for sundhedsydelser

Arbejdsgiverens betaling af den ansattes private sundhedsudgifter er som udgangspunkt skattepligtig for den ansatte. Dette skal ses på baggrund af statskattelovens § 4, hvorefter den skattepligtiges samlede årsindtægter beskattes, hvad enten de består i penge eller i formuegoder af pengeværdi.

Statsskattelovens bestemmelser betyder for det første, at alle former for indkomst er skattepligtige, medmindre skattefriheden direkte er fastslået i lovgivningen.

For det andet bygger statsskatteloven på det grundlæggende princip, at det er uden betydning for den skattemæssige behandling, om indkomsten fremtræder i form af kontanter eller i form af naturalier. Dette princip er for så vidt angår goder, der modtages som led i et ansættelsesforhold, yderligere fastslået ved